

informat

Titovo Velenje, 25. aprila 1984

Leto XVIII.

Številka 18

S podporo vseh komunistov
in delavcev v trdnejšo
perspektivo

Na programsko volilni konferenci občinske organizacije ZKS Velenje, bila je v sredo, 18. aprila, so obširno spregovorili tudi o položaju v Gorenju TGO, posebej še o procesu celovite sanacije Gorenja, ki prehaja v sklepni del prve faze, posledice pa so in bodo še vrsto let bistveno vplivale na odnose v velenjski družbenopolitični skupnosti.

V preteklem letu je bil, in tako bo očitno še nekaj časa, v ospredju problem Gorenja. V referatu dosedanjega sekretarja predsedstva OK ZKS Janeza Živka je bilo med drugim poudarjeno tudi:

„Velik del komunistov in vseh delavcev Gorenja je sprejel ukrepe družbenega varstva ne kot nezaupanje njihovega delu in samoupravnemu razreševanju, temveč kot edini možni ukrep v tistem trenutku, ki je zagotavljal hitro, odločno in predvsem

(Nadaljevanje na 2. strani)

Lep uspeh naših kovinarjev

Na petkovem in sobotnem osmem tekmovanju kovinarjev in tv mehanikov občine Velenje in prvem regijskem tekmovanju so se izkazali tudi delavci Gorenja. Dosegli so več prvih mest in se s tem uvrstili tudi na republiško tekmovanje.

Prvo mesto med brusilci je dosegel **Ciril Lesnjak** iz Orodjarne, prav tako je zmagal **Silvo Plevnik** med strojnimi klju-

čavničarji. Med kovinostrugarji je bil prvi **Alojz Terglav**, Gorenje Raziskave in razvoj. Med plamenskimi varilci je bil **Štefan Šuman** prvi (GRR), **Jože Pinculič** tretji, med varilci TIG pa **Dragan Anič** drugi. Med orodjarji je bil **Jože Založnik** tretji, med rezkalci pa je zmagal **Viktor Parfant** iz Orodjarne. Med tv mehaniki je zmaga pripadla **Danilu Času** iz Elektroničke.

Vsem delavkam in
delavcem čestitke za
prvomajske praznike

V času, ko po svetu delavci marsikje ne morejo svobodno praznovati delavskega praznika, v času, ko se mnogi narodi še bore za svojo svobodo, v času, ko smo tudi pri nas priča izredno zapletenim gospodarskim razmeram, v času, ko se borimo za biti ali ne biti, za boljši jutri, delavci Gorenja praznujemo praznik na poseben način.

Prepričan sem, da bomo našli moči, ki jih zdaj potrebujemo, bolj kot kdajkoli prej.

Prepričan sem, da bosta trud in vloženo delo obrodila sadove, da bo sleherni delavec Gorenja, ob pomoči družbene skupnosti, uresničil naloge iz sanacijskega programa, iz projekta obnove Gorenja in samoupravne preobrazbe.

Vztrajati moramo za začetni poti, še bolj moramo poprijeti za delo, na vseh področjih moramo dosledneje izvrševati naloge, še bolj kot kdajkoli moramo slehernega delavca obveščati o doseženih rezultatih, o akcijah, ki potekajo ali jih načrtujemo.

Prepričan sem, da bomo naslednji delavski praznik obeležili z rezultati, ki bodo slehernemu delavcu zagotavljali socialno varnost in lepšo bodočnost.

Ivan Sotošek,
predsednik Konference
osnovnih organizacij sindikata
Gorenje TGO

Podelitev priznanj ob
jubileju dela

Ob prazniku dela bodo delavcem, ki so v letu 1983 dopolnili 10, 20 ali 30 let dela v Gorenju, podeljena priznanja. Slovesnost bo v četrtek, 26. aprila, s pričetkom ob 17. uri v jedilnici A.

Z desetletnim jubilejem dela bo letos nagrajenih 463, z dvajsetletnim jubilejem pa 120 naših sodelavk in sodelavcev. Za trideset let zvestobe Gorenju bosta priznanji prejela Franc Vrhovnik in Vinko Klinar. Z jubilentoma smo pripravili pogovor, ki ga objavljamo na 3. strani.

Priznanja bodo delavcem podeljevali predsedniki delavskih svetov, spregovorila pa jim bosta predsednik konference sindikata Ivan Sotošek in predsednik ZKPO Gorenje TGO Jože Kuder. Pripravili jim bodo tudi priložnostni kulturni program, v katerem bo nastopil New swing kvartet in ansambel ŠIK.

VSEM JUBILANTOM DELA
ZA ZVESTOBO GORENJU
ISKRENE ČESTITKE!

S podporo vseh komunistov in delavcev v trdnejšo perspektivo

(Nadaljevanje s 1. strani)

vornejših kadrov podcenjujejo, temveč izhaja iz položaja in odgovornosti, ki jo predsednik ima tako na osnovi zakona o združenem delu kot tudi notranjih aktov.

Komunisti in vsi delavci Gorenja, z njimi pa vsi delovni ljudje in občani naše občine, stojimo še pred velikimi nalogami in preizkušnjami. Bitka še ni dobljena. Doseženi so prvi sicer veliki rezultati, nakazane so smeri izhoda. Vrsto stvari ostaja še odprtih, potrebni bodo nadaljni spopadi z notranjimi problemi, ki objektivno obstajajo in ki jih v tako kratkem času ni bilo mogoče rešiti. Toda prepričan sem, da enotnost vodstva, podpora vseh delavcev in pripravljenost delavcev ostalih delovnih organizacij za vključevanje v sanacijo, daje jamstvo za uspešen izhod iz težav in usmeritev v trdnejšo perspektivo.

Že nekajkrat smo ugotavljali in danes naj to ponovim, da je primer Gorenja šola za vse, za delavce Gorenja, družbenopolitične organizacije Gorenja in zvezo komunistov posebej, samoupravne organe in organe v občini pa tudi v SR Sloveniji. Šola, ki nas uči, da moramo biti v prihodnje ob podobnih primerih (pri tem pa ne mislim na finančne dimenzije) doslednejši in odločnejši pri odpravljanju vzrokov, ki jih ugotavljamo, kajti z odlaganjem in oportunistom se problemi le stopnjujejo in večajo.

V razpravi je Ivan Jelen iz jame Škale Rudnika lignita Velenje poudaril mnenje rudarjev, da je Gorenje, dolgoročno gledano, še kako potrebno občini Velenje in vsej naši skupnosti. „Stojimo za delavci Gorenja in jim bomo pomagali, kolikor jim lahko!“ Dosežene uspehe pri spremin-

janju razmer pa je predstavila Irena Brložnik.

Izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Ivo Marenk pa je izrek priznanje vsem delavcem Gorenja za dosežene uspehe. Najboljša pot za uspešno zaključeno sanacijo in odpiranje družbene perspektive Gorenja pa je zadržanje doseženega vzdušja, odrekanje in zaupanje v lastne sile. Zato je pomembno, da ostanejo dosednji poslovodni organi v Gorenju, oziroma da se okrepijo z novimi kadri.

med razhajajočimi se deli Gorenja v Titovem Velenju usklajeno aktivnost, ki naj delavce Gorenja ob skupnih naporih ožje in širše družbenopolitične skupnosti popelje iz nakopičenih težav v jasnejšo perspektivo.

Novo vodstvo Gorenja je dokazalo, da je mogoče na osnovi jasnih analiz stanja in predvsem skupne aktivnosti, ki je usmerjena k skupnemu cilju, skupaj z vsemi delavci spremeniti razmere, odnose in gospodarske rezultate. Brez enotnosti komunistov na najodgovornejših poslovodnih delovnih mestih, brez njihovega upoštevanja razmer in stanja v Gorenju in širši družbenopolitični skupnosti, brez jasnih in strokovnih podlag, na katerih je mogoče predlagati rešitve, in brez sposobnosti, da v ta prizadevanja vključi vse delavce, doseženi rezultati ne bi bili uresničeni. In pri tem, to smo v svoja stališča z zadnjih sej predsedstva in komiteja jasno zapisali, je nosil glavno breme predsednik ZKPO Gorenje SOZD Herman Rigelnik. Takšno stališče pa ne pomeni, da se delež in napor drugih najodgovornejših uspehi Gorenja so po besedah Iva Marenka tudi dokaz, kaj zmore kolektiv, ko je dosežena njegova usmerjenost in enotnost!

Delegati skupščine SR Slovenije o sanaciji Gorenja

Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti skupščine SR Slovenije so zadnji ponedeljek, 23. aprila, razpravljali tudi o poročilu izvršnega sveta skupščine SR Slovenije o nekritih izgubah v organizacijah združenega dela po zaključnih računih za lansko leto ter prizadevanjih in možnostih za njihovo pokrivanje. Delegati so izrekli solidarnost predvsem s položajem v Gorenju.

V zboru združenega dela je Vlado Robar iz Ptuja podprl prizadevanja za sanacijo stanja v Gorenju, ki v zadnjih mesecih beleži visoko stopnjo rasti proizvodnje, produktivnosti in izvoza, kar kaže na čvrstost in vitalnost Gorenja. Sanacijo Gorenja je podprl tudi Leopold Bah iz Radelj ob Dravi. Janez Erhart iz Titovega

Velenja pa je orisal prizadevanja občine Velenje in sodelovanja Gorenja za sanacijo stanja. Sanacijo Gorenja sta podprla tudi Ivo Vuk iz Gorenje Radgone in Terezija Donko iz Lendave.

V zboru občine pa so podprli predloženi program za sanacijo Gorenja Jože Setnikar iz ljubljanske občine Vič Rudnik, Deziderij Kolenc iz Lendave in Ivan Knez iz Radelj ob Dravi.

Predsednik ZKPO Gorenje SOZD Herman Rigelnik je v zboru združenega dela pojasnil, da je Gorenje že v lanskem avgustu zahtevalo cene za nov program bele tehnike in da se je postopek vlekel več kot 90 dni. Izdelke so začeli prodajati, 3. februarja letos pa so od njih zahtevali, da po novih cenah ne prodajajo. Tako so se znašli v položaju, ko so imeli nov izdelek, vendar brez cene. Zato so tudi v hudih likvidnostnih težavah. Premoščajo jih z brezobrestnimi avansi trgovine, saj je povpraševanje po teh izdelkih veliko.

INFORMATOR — LIST ZA OBVEŠČANJE DELAVCEV Gorenje, To varna gospodinjinske opreme, Gorenje Promet Servis, Gorenje Interna banka, Gorenje Raziskave in razvoj, DSSS Gorenje SOZD, Družbeni organ: Izdajateljski svet — predsednik: mag. Jože Zagožen, namestnik predsednika: Srečko Krajnc. Ureja: Uredniški odbor — Glavni odgovorni urednik: Hinko Jerčič, člani: Dušan Pirc, Nevenka Žohar-Mijoč, Srečko Panič, mag. Jože Zagožen, Dušan Jeriha, Anka Melanšek. Izhaja tedensko. Naklada 6900 izvodov. Tisk: Grafično podjetje GRAFIKA Prevalje, 1984. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72 z dne 23. 1. 1974.

Vinko Klinar:

„Gradili smo Gorenje, kot bi si gradili dom”

Vinko Klinar, danes je mojster pri stiskalnicah v tozdu Hladilna tehnika, je v Gorenju začel pred več kot tridesetimi leti. Visok kmečki fant, sedem otrok je bilo doma, zemlje pa premalo za vsa usta, se je najprej učil za ključavničarja na Ljubnem, potem pa ga je pot zanesla v vas Gorenje, kjer je bila takrat še obrtna delavnica. Pa je potem šel k vojakom, tri leta služil domovini in ko se je leta 1952 vrnil domov, je bil nekaj časa brez dela, dokler se ni leta 1953 zaposlil v Gorenju.

„Sadne mline, stroje za izdelovanje opeke pa omarice za olje in pluge, kdo bi vse naštel, smo delali takrat,” se spominja Vinko tistih pionirskih časov.

Potem so prišli štedilniki, seletev na stari jašek v Velenje,

prva hala. Udarniško delo. V Velenje se je vozil takrat s kolesom iz Paške vasi, kamor se je preselil iz Ljubnega, 12 kilometrov na vsako stran, pa naj bo sončno ali deževno vreme. „Delali pa smo takrat seveda vse ročno, zato je bilo delo težje in naredili smo

manj, vendar pa je vsak nekako bolj odgovarjal za svoje delo. Zdaj pa nas je veliko, nekateri se kar izgubijo v tej množici in v miru počivajo. Tudi bolniške in drugih izostankov je precej,” pravi Vinko in gre mu verjeti, saj je delegat zdravstvene skupnosti. Pa smo ljudje danes res tako drugačni kot takrat, v povojnem času graditve, povprašamo Vinka? „Danes vsi več pričakujemo in več zahtevamo. Drugače pa tudi danes delajo ljudje z voljo, tudi več kot 8 ur. Nekateri imajo seveda težave in tem je treba prisluhniti, saj nihče ne more delati zbrano, če ga doma pestijo težave.”

Vinko Klinar je v teh tridesetih letih prešel pot od nekakšnega vajenca pa do mojstra. V Velenju je v Gorenju delal najprej pri štedilnikih kot

kontrolor, potem v Pralni tehniki, sedaj pa že dvanajsto leto v Hladilni tehniki. Veliko se je moral v teh letih učiti, še pred kratkim je bil na tečaju za mojstre, nabiral pa si je tudi življenjske izkušnje. V vseh teh letih je budno spremljal rast svojega Gorenja. In kaj pravi danes?

„Ni mi lahko, gledal sem, kako je to Gorenje raslo in potem, ko je začelo naenkrat drseti navzdol. Smo imeli prevelike oči, smo hoteli preveč naenkrat? Težko je govoriti o tem. Mogoče bi morali bolj skrbeti za izboljšanje proizvodnega programa in ne toliko za širjenje. Res pa je tudi, da nas hudo tepe razkorak med cenami reprodukcijskega materiala in končnimi izdelki. Tako mi je, kot bi si gradil dom, potem pa gledal, kako odnašajo opeko z njega. Želim si, da bi se Gorenje izklopalo iz teh težav, da bi se lahko v njem zaposlili tudi naši otroci.”

Franc Vrhovnik:

„Ostal sem zvest poklicu”

Franc Vrhovnik se je rodil 20. julija 1931 na Loki pri Mozirju. S sedemnajstimi leti je šel v uk za poklic ključavničarja k zasebniku v Mozirje. Ko se je izučil, je moral v JLA. Ko je opravil tudi to dolžnost, je našel svojo prvo zaposlitev v Gorenju. Tako le se sedaj spominja teh trenutkov odločitve:

„V kovinskem in eksploatacijskem podjetju v vasi Gorenje sem se zaposlil kot ključavničar. V delovni knjižici imam zapisan datum zaposlitve 1. november 1953. Tedaj so v podjetju izdelovali sadne mline in mlatilnice. Torej je bilo dela za ključavničarje dovolj. Ker nismo imeli primernih prostorov, smo si pomagali sami. Z udarniškim delom sem začel tako že prvi dan dela. Popoldne smo dobili zidarja, prijeti je bilo treba za lopato in samokolnico. Na takšno delo smo se kar navadili. V tistem času smo začeli tudi z zidanjem barak, kamor smo preselili proizvodnjo štedilnikov na trda goriva in peči.

Kmalu zatem je prišla nova ponudba, da bi širili in utrjevali tovarno in preselili smo se v Velenje, v prostore rudniškega jaška. Tam smo ključavničarji dobili delavnico blizu rudarskega doma. Za nas je bilo dela vedno več. Bilo pa je drugače kot danes.

V roke si dobil vzorec pločevine in moral si izdelati orodje. Brez načrtov, brez primernih strojev in naprav. Pa je šlo, pridobili smo si znanje, kmalu pa v novih prostorih, kjer smo pred dvajsetimi leti zgradili prvo lastno delovno dvorano, tudi novih izkušenj in znanj ...”

Franc Vrhovnik je ostal zvest svojemu poklicu polnih trideset let in sam pripoveduje o tem takole:

„Zame je bil poklic orodjarja, ključavničarja vse. Sploh ne razmišljam, nikoli nisem pomislil, da bi odšel drugam, na drugo delo. Orodjarstvo pa ima po svoje tudi lepo prihodnost. Zato si želim, da bi se s tem poklicem, s tem de-

lom tudi upokožil. Ko bi le bilo zdravja dovolj.”

Danes opravlja Franc dela in naloge oddelkovodje pri pripravi materialov v tozdu Orodjarna. S širitvijo te dejavnosti pa je tudi delo vse zahtevnejše. Ko so orodjarji dobili svoje prostore in se opremili s sodobnimi stroji, je delo postalo tudi vse bolj specializirano.

„Res se sedaj ne srečujem toliko s svojim osnovnim delom, pa vendar sem navezan

na to delo pri pripravi materiala, največ pri razrezih. Sam pa rad poprimem tudi za vrtalni stroj in drugo orodje, če je treba doma kaj postoriti, kaj popraviti. Veseli me tudi to, da se je sin odločil za mojo pot orodjarja, sedaj je v drugem letniku poklicnega izobraževanja, seveda je štipendist Gorenja.”

Po treh polnih desetletjih dela se naš jubilar rad spominja trenutkov trdnega dela.

„Danes je položaj še težji. Zato tudi ne moremo obsojati le Gorenje. Naš delavec je pripravljen delati in tudi delamo tako. Volje nam ne sme zmanjkati. Najti se moramo znotraj in ne le kazati na zunanje težave in iskati izgovorov pri drugih.”

Franc Vrhovnik je danes eden izmed tistih enajstih, ki jih večkrat omenjamo kot prve delavce Gorenja. Rad se spominja ročne ure, ki jo je dobil za dvajsetletnico dela v Gorenju in ponosen je na medaljo dela ob 25-letnem jubileju Gorenja.

Združevanje sredstev v reprodukcijski verigi

V središču pozornosti

V četrtek, 19. aprila 1984, je bila seja Republiškega sveta ZSS, na kateri so na pobudo našega Koordinacijskega sveta sindikata obravnavali tudi pokrivanje izgub Gorenja. V razpravi je sodelovala tudi naša delegatka Anka Melanšek, članica republiškega sveta ZSS!

Naša delegatka je potem, ko je predstavila razmere v Gorenju ter napore naših delavcev in celotnega šaleškega gospodarstva za sanacijo Gorenja, spregovorila tudi o pokrivanju izgub z združevanjem sredstev v reprodukcijski verigi. Pri tem naj bi sodelovalo 37 delovnih organizacij, od tega jih je 22 po zaključnem računu za leto 1982 nakazalo 201.908.344,85 dinarjev, štiri pa po ZR 1983 znesek 14.100.000 dinarjev. Organizacije združenega dela so uporabile predvsem lastna sredstva ali pa so umaknile svoja sredstva iz občinskih oziroma republiških rezerv. Gorenju so

dali ta sredstva v obliki sanacijskih kreditov po zelo ugodnih pogojih in delno kot odstopljena sredstva brez obveze vračila. To je precej, a verjetno manj kot pa so možnosti znotraj reprodukcijske verige. Gorenju so bila nakazana tudi sredstva iz skladov skupnih rezerv občin Velenje, Žalec, Mozirje, Slovenj Gradec, Ptuj, Celje, Slovenske Konjice, Šmarje pri Jelšah, Ravne na Koroškem in Črnomelj v skupni višini 414.900 tisoč dinarjev. Gorenje je torej naletelo na odziv pri nekaterih organizacijah združenega dela ter družbenopolitičnih skupnostih, še vedno pa menimo, da bi bila tej akciji potrebna širša družbena podpora in pri tem je vloga Republiškega sveta ZSS nedvomno velika. Tako pričakujemo delavci Gorenja, je dejala Anka Melanšek, dejavno podporo Republiškega sveta pri iskanju in pripravljanju sistemskih rešitev za Gorenje. Takšen pa je bil tudi sklep Republiškega sveta ZSS, ki so ga sprejeli prejšnji četrtek.

Razgovor s predstavniki občinskih izvršnih svetov

Sanacija Gorenja je družbeni interes

V Titovem Velenju je bil v četrtek, 19. aprila 1984, pogovor s predstavniki izvršnih svetov občin, kjer imajo sedež tozdi in delovne organizacije Gorenja in kjer so doma naši delavci.

Obravnava osnovnih usmeritev sanacije Gorenja.

V razgovoru, pripravil ga je velenjski občinski izvršni svet, so predstavniki Gorenja in skupščine občine Velenje predstavili osnovno usmeritev sanacijskih programov Gorenja TGO in Gorenja Promet Servis ter oblike vključevanja velenjskega gospodarstva v razreševanje težav Gorenja. Dosedanje razprave so sanacijske programe obeh delovnih organizacij že podprle, saj so v skladu z usmeritvami

dolgoročne gospodarske stabilizacije. Nekatere naloge sanacijskega programa se že uspešno uresničijo, če omenimo le povečanje proizvodnje in izvoza ter izboljšanje kakovosti. Delovni ljudje in občani Šaleške doline pa bodo s solidarnostnimi delavniki, zmanjšanjem obveznosti iz sisov ter z združevanjem sredstev zbrali za sanacijo Gorenja TGO okrog 100 milijonov dinarjev. Kot so predstavniki občinskih izvršnih svetov v razgovoru še posebej poudarili, je sanacija Gorenja v interesu vseh naših delovnih ljudi in občanov. Dosedanja prizadevanja, še posebej občutno povečanje produktivnosti in proizvodnje ter doseganje visoke ravni konvertibilnega izvoza, pa dokazujejo, da je Gorenje na poti novega razvoja.

O cenah novih izdelkov

Zaradi enostranske obveščnosti dela javnosti o cenah novih izdelkov bele tehnike Gorenja TGO je začasni kolektivni poslovodni organ Gorenja Promet Servis 20. aprila 1984 izdal naslednje sporočilo:

„Tovarna gospodinjske opreme Gorenje Titovo Velenje (Gorenje TGO) je že vrsto let s celotnim proizvodnim programom vključena v izvoz na najbolj zahtevna zahodnoevropska tržišča, s programom bele tehnike pa se uvršča med največje evropske proizvajalce in izvoznike.

Z energetske krize so začeli v zahodnoevropskih državah razvijati nove tehnologije, tudi na področju bele tehnike, ki naj bi zagotovile zmanjšane porabe energije ter večjo kakovost izdelkov. Določeno je tudi bilo, da bodo od leta 1984 naprej veljali v zahodnoevropskih državah novi uvozniki kvalitetni znaki, ki naj bi zagotovili uveljavitev strožjih zahtev za zmanjšanje porabe energije in vode, večjo varnost izdelkov in daljši jamstveni rok. Nove tehnologije pa, razumljivo, zahtevajo tudi sodobnejše in kvalitetnejše vgradne materiale.

Razvojne službe Gorenja so takoj, ko so bili znani novi standardi za pridobitev uvoznih kvalitetnih znakov, začele izdelke bele tehnike Gorenja TGO konstrukcijsko prilagajati novim zahtevam. Prvič so bili novi izdelki bele tehnike predstavljeni februarja 1983 na mednarodnem sejmu Domotehnice v Koelnu. Ugotavljati je mogoče, da je Gorenje TGO z novimi izdelki bele tehnike doseglo velik uspeh. Lani je prodalo na konvertibilna tržišča za 80 milijonov dolarjev izdelkov, za letos pa so sklenjene pogodbe za prodajo novih izdelkov v vrednosti več kot 120 milijonov dolarjev. Ocenjuje-mo, da je mogoče izvoz še povečati, tako količinsko kot vrednostno, saj novi izdelki omogočajo Gorenju TGO prodor v višji kvalitetni in cenovni razred.

Uvajanje proizvodnje novih

izdelkov bele tehnike iz tako imenovanega varčevalnega programa je, razumljivo, terjalo menjavo tehnologij in orodij, tako v Gorenju TGO kot pri kooperantih. Visokoserijska proizvodnja, kakršno Gorenje TGO ima, namreč ne dopušča ločene proizvodnje novih izdelkov za izvoz in starih izdelkov za domače tržišče.

Zato smo ob koncu meseca avgusta 1983 vložili zahtevek za odobritev cen za nove izdelke z vsemi potrebnimi mnenji. Vendar pa od konca meseca avgusta 1983 do sprejetja odloka o zamrznitvi cen nismo uspeli pridobiti pismene odločbe zvezne skupnosti za cene o potrditvi cen za nove izdelke, oziroma, da nismo upravičeni do novih cen. Bili smo prepričani, da smo dobili pristanek za cene novih izdelkov. Zvezna skupnost za cene nam je šele 3. februarja 1984 sporočila, da cene novih izdelkov bele tehnike Gorenja TGO niso potrjene.

Kljub velikim prizadevanjem nam vse doslej (torej po skoraj osmih mesecih) še ni uspelo pridobiti soglasja za cene novih izdelkov. Ker ni cen, na domačem tržišču novih izdelkov ne moremo prodajati. Nove izdelke bele tehnike Gorenja TGO pa prodajamo na tujih tržiščih po znatno višjih cenah od tistih, ki smo jih predlagali za jugoslovansko tržišče. Aprila, na primer, bo Gorenje TGO izvozilo skoraj 70 % celotne proizvodnje izdelkov bele tehnike.

Delavci Gorenja TGO vlagajo velike napore za sanacijo. Rezultati naporov so vidni v povečanju proizvodnje in produktivnosti dela, boljši kakovosti izdelkov in v povečanjem konvertibilnem izvozu. Vseskozi si delavci Gorenja TGO tudi prizadevajo, da bi s kvalitetnimi in sodobnimi izdelki bele tehnike bolje založili domače tržišče. Vendar pa od 3. februarja 1984 nove izdelke bele tehnike Gorenja TGO ne moremo prodajati, in to iz preprostega razloga, ker zanje nimamo odobrenih cen.“

Viri za kritje izgub v Gorenju

Na skupni seji zborov skupščine SR Slovenije 23. aprila je republiški sekretar za finance RUDI ŠEPIČ poročal o nekritih izgubah po zaključnih računih za leto 1983 in o dosedanjih aktivnostih za njihovo pokritje.

Lani je v Sloveniji končalo poslovanje z izgubo v skupnem znesku 12.778 milijonov dinarjev 246 organizacij združenega dela; 147 jih je izgubo pokrilo v celoti pred predložitvijo zaključnega računa, 99 organizacij pa je izkazalo nekrito izgubo v znesku 8.662 milijonov dinarjev. Več kot polovico (55 %) nepokrite izgube, to je 4.764 milijonov dinarjev, odpade na sozd Gorenje.

Povzemamo najbistvenejše ugotovitve iz poročila Rudija Šepiča, ki se nanašajo na Gorenje:

- Po podatkih SDK je ob zaključnem računu za leto 1983 izkazalo nekrito izgubo iz prejšnjih let 68 organizacij združenega dela v znesku 1.844 milijonov din. Največji del te izgube se nanaša na izgubo TGO Gorenje iz leta 1982, ki do 31. 12. 1983 ni bila pokrita v višini 1.341 milijonov dinarjev.

- V času od 29. februarja do 31. marca 1984 je bilo pokritih skupaj 1.598 milijonov din nekritih izgub, do 13. aprila 1984 pa 1.674 milijonov din. V ta znesek je všteto tudi pokritje nekrite izgube Gorenja iz leta 1982.

- Del izgube Gorenja iz leta 1982 je bil dokončno pokrit z dolgoročnim sanacijskim kreditom Sklada skupnih rezerv gospodarstva Slovenije, preostali del pa je bil začasno pokrit s sredstvi LB, Telemeljne banke Velenje.

- V sozdu Gorenje so v zaključnem računu za 1983 ugotovili 5.384,8 milijonov din izgube (v tem 3.363,1 milijona izgube, ki se nanaša na poslovanje podjetij v tujini), do oddaje zaključnega računa so pokrili 594,2 milijona din (11 odstotkov) izgube, začasno pa je bilo v breme poslovnega sklada pokrite še 26,7

milijona din izgube. Nekrita izguba znaša 4.763 milijonov din.

- Šepič je omenil, da so v sozdu Gorenje do konca leta 1983 pripravili sanacijski program za Tovarno gospodinske opreme in za Gorenje Promet Servis; oba programa je večina zainteresiranih organizacij v začetku 1984 verifikirala, prav tako tudi pristojni organi družbenopolitične skupnosti, nista pa še dokončno sprejeta v LB in Skladu skupnih rezerv gospodarstva Slovenije. Navedel je tudi pomembne uspehe v proizvodnji in izvozu, ki so jih po uvedbi ukrepov družbenega varstva dosegli v Tovarni gospodinske opreme.

- Ob razpravah o sanacijskem programu in možnostih za pokritje izgube so vsi zainteresirani subjekti ugotovili, da bo za zagotovitev sredstev treba v maksimalni meri izkoristiti možnosti v okviru reprodukcijske verige ter poiskati vse možne vire za kritje izgub tudi pri drugih uporabnikih družbenih sredstev, ki so v kakršnihkoli poslovnih povezavah z Gorenjem. Pri tem je bilo ocenjeno, da je delež sredstev temeljnih organizacij v reprodukcijski verigi kljub temu, da se Gorenje pojavlja v njej kot finalist, odločno prenizek. Po obširnih in večkratnih razpravah je bilo izoblikovano stališče, da je na podlagi razpoložljivih virov mogoče predvideti naslednjo udeležbo v kritju izgube:

- 400 milijonov dinarjev v reproverigi
- 100 milijonov dinarjev v okviru občine Velenje
- 200 milijonov dinarjev iz občinskih skladov skupnih rezerv občin, iz katerih so delavci Gorenja

- 1.500 milijonov dinarjev iz sredstev poslovnih bank
- 1.200 milijonov dinarjev iz sredstev republiškega sklada skupnih rezerv.

Za pokritje celotne nekrite izgube bi tako primanjkovalo še približno 1.300 milijonov dinarjev.

- Na podlagi doslej zbranih podatkov o razpoložljivih sredstvih rezerv v rezervnih skladih organizacij združenega dela in v rezervnih skladih družbenopolitičnih skupnosti ter na podlagi vseh doslej danih priporočil in usmeritev za pokrivanje nekritih izgub ocenjuje izvršni svet skupščine SR Slovenije, da bo mogoče v vseh organizacijah združenega dela, za katerih sanacija je širši družbeni interes, zagotoviti sredstva za pokritje izgube. Po sedanjih ocenah pa iz razpoložljivih virov ne bo mogoče v celoti pokriti nekrite izgube v SOZD Gorenje v višini 1.300 milijonov dinarjev.

- Izvršni svet skupščine SR Slovenije predlaga, da del tega zneska zagotovijo v občini Velenje s preusmeritvijo sredstev, namenjenih za investicije, posebej še gospodarske. V kolikor pa tudi na ta način ne bi bilo mogoče

v celoti pokriti vse izgube, naj bi se za preostali znesek nekrite izgube namenila neporabljena sredstva, zbrana po zakonu o zagotavljanju sredstev za pospeševanje konvertibilnega deviznega priliva od izvoza blaga in storitev za leto 1983. S preusmeritvijo ustreznega dela teh sredstev bi bilo tako mogoče dokončno pokriti izgubo v Gorenju ter zagotoviti finančno podlago za čimprejšnjo in zanesljivo sanacijo te organizacije. Takšno rešitev predlagamo glede na to, da je SOZD Gorenje eden najpomembnejših slovenskih izvoznikov. V letu 1983 je na primer izvozil na konvertibilni trg 5,7 % vsega izvoza blaga v SR Sloveniji. S preusmeritvijo neporabljenih sredstev za republiške izvozne stimulacije bi se izognili dodatnemu zajemanju sredstev za pokrivanje izgube ter hkrati podprli prizadevanje Gorenja za še večji izvoz, je dejal Rudi Šepič.

Nove knjige

Pri Družboslovni zbirki Delavske enotnosti bo izšlo delo **Integracije v gospodarstvu**, katere avtorji so Janez Jerovšek, Vladimir Pertot, Veljko Rus, Lojze Sočan in Josip Županov.

V tej knjigi poizkuša pet avtorjev – trije sociologi in dva ekonomista – analizirati integracijske procese in tiste dejavnike, ki ovirajo, da bi se slovensko in jugoslovansko gospodarstvo integriralo tako, kot to zahtevata tehnologija in mednarodna delitev dela. Integracijskih procesov pri nas družboslovci niso intenzivno empirično proučevali,

zato so avtorji videli svojo nalogo v tem, da formulirajo bistvene probleme in jih osvetlijo z različnih profesionalnih vidikov. Šele po osvetlitvi integracijskih procesov z različnih zornih kotov je mogoče nanje vplivati in jih usmerjati tako, da bi dajali najugodnejše ekonomske in socialne učinke. Cena te knjige je 900 dinarjev, v isti zbirki pa bodo izšle še naslednje knjige: Adolf Bibič, Zasebnišvo in skupnost, Marjan Svetličič, Zlate mreže transnacionalnih podjetij ter Savin Jogan, Pariška Komuna in podobna jugoslovanska občina.

Razstava akvarelov Lojzeta Zavolovška

V tozdu Servis in maloprodaja si lahko te dni ogledate razstavo akvarelov savinjskega rojaka Lojzeta Zavolovška, akademskega slikarja, ki je znan akvarelist in mentor mnogih slikarskih kolonij. Ob petdesetletnici njegovega rojstva je v katalog njegove jubilejne razstave zapisala kustosinja Celjskega Pokrajinskega šaleškemu svetu in da veje iz

njegovih slik prava zaverovanost v neizmerno lepoto tega sveta pa tudi značilnost sodobnega mestnega in industrijskega okolja.

skega muzeja Milena Moškon: „Za slikarja Zavolovška lahko trdimo, da se dobesedno razdaja našemu savinjskemu in

Izpolnjevanje proizvodnega načrta - 1984

%	JANUAR	FEBRUAR	MAREC	APRIL	
100 %	97%	96%	94%	96%	
95 %				92%	
90 %					
85 %					
80 %					
	1.-31.1.	1.-29.2.	1.-31.3.	1.-12.4.	Do 20. 4.

PROGRAM OSREDNJIH PRIREDITEV PRAZNOVANJA 27. APRIL - 1. MAJ

26. aprila 1984 ob 8.45 na OŠ Veljka Vlahoviča, proslava ob odprtju razstave likovnih izdelkov učencev osnovnih šol občine Velenje na temo: "Življenje v svobodi"

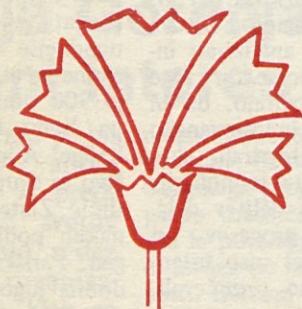
26. aprila 1984 ob 18. uri v Domu kulture v Titovem Velenju, podelitev priznanj OF in srebrnih znakov Zveze Sindikatov Slovenije s koncertom dekliškega pevskega zbora iz gimnazije pod vodstvom Danice Pirečnik

28. aprila 1984 ob 19.30, baklada po ulicah Šoštanja, ob 20. uri kulturni program in srečanje delovnih ljudi pri Ribiški koči.

30. aprila 1984 ob 20. uri, tradicionalna baklada po ulicah Titovega Velenja, ob 21. uri v Rdeči dvorani v Titovem Velenju, srečanje delovnih ljudi in občanov s prvomajskim plesom.

1. maj 1984 ob 10.30 na Graški gori, budnica in kanonada, prvomajsko srečanje delovnih ljudi in občanov.

5. maj 1984 ob 13. uri na RLV - jašek Škale, spominska slovesnost ob 40-letnici napada Bračičeve brigade na Rudnik lignita in Termoelektrarna Velenje.

PRAZNOVANJE 1. MAJA NA GRAŠKI GORI

1. maja 1984 od 8. do 11. ure, prevoz z avtobusi na progi Titovo Velenje - Plešivec. Avtobusi vozijo v presledkih 15 minut in stojijo na postajališčih REK (restavracija), Foitova ulica, avtobusna postaja, Bevče, Nama, Trznica ERA, kinodvorana, Škale. Iz Šoštanja vozijo vsako uro od 8. do 11. ure. Postajališča so Šoštanj, Gaberke, Plešivec. Avtobus se vrača preko Pesja 15 minut pred uro.

ob 10.30 pričetek proslave
ob 12. uri, trim pohod na Lesnjakov hrib
ob 13. uri, pričetek športnih iger (vlečenje vrvi, skakanje v vrečah itd.)

od 16. do 21. ure, povratek z avtobusi (v primeru slabega vremena bodo prevozi organizirani po dogovoru prej).

OS ZSS Velenje

Šport in rekreacija

Kolesarji

Kolesarska sekcija je svoje delovanje popestrila še z dvema dejavnostima. Tako bomo vsak mesec pripravili kolesarski vikend, ko bomo določili smer kolesarskega izleta, zaključili pa ga bomo z družabnimi igrami. Vsak torek in soboto pa pripravljamo kolesarske popoldneve. Zbrali se bomo ob 16. uri pri avtobusni postaji Gorenja TGO v Titovem Velenju, kjer se bomo tudi dogovorili za smer in dolžino kolesarjenja.

Vabljeni ste vsi privrženci tega športa!

Razpis letne nogometne lige Gorenja

Na igriščih osnovnih šol Anton Aškerc in Gustav Šilih se bo v torek, 8. maja 1984, ob 15.30, pričela letna A in B nogometna liga Gorenja za letošnje leto. V A skupini imajo pravico nastopa ekipe GPS Odprema, Pralna tehnika, SOP, Tehnologij, Servis in maloprodaja, Plastika, Orodjarina in Profesionalna elektronika. V B skupini pa igrajo ekipe Vzdrževanje, Kadroviski sektor, Štedilniki, Sektor kakovosti, Elektronika in Galvana ter vse ostale ekipe, ki se bodo prijavile do 25. aprila 1984. Zmagovalna ekipa v A skupini bo poleg pokala in diplome prejela tudi nogometni prehodni pokal za leto 1984.

Odbojka

V telovadnici osnovne šole Bratov Mravljak so bile 9. aprila odigrane tekme v odbojcarski ligi Gorenja za leto 1984. Vodi Pralna tehnika z 12 točkami, sledijo ji Galvana z 10 točkami in DSSS TGO z 8 točkami, 4. so Gradbeni elementi, 5. Gorenje Šoštanj, 6. Profesionalna elektronika in 7. Pohišstvo.

Občinska šahovska liga

Po enajstih odigranih krogih občinske šahovske lige vodi Gorenje z 68 točkami, drugo mesto pa si delita Vegrad in Rek s 67 točkami. Ekipa Gorenja je v zadnjem krogu igrala z ekipo Centra srednjih šol, ki je na 7. mestu, in jo premagala z 2:6. Posamezne partije pa so bile odigrane takole: Jakopič : Kristan 0:1, Jovančič : Goršek 0:1 (b.b), Urnaut : Kovač 0:1, Novak : Špeh 0:1, Gorjanc : Zajc 0:1, Sovič : Godec 0:1, Stevanović : Đorđević 1:0, Trebše : Petek 0:1.

**OBNOVA
GORENJA -
NAŠA
PRIHODNOST**